

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2015. február • XXI. évfolyam 1. szám

ISTEN ÁLDÁSAI A BÖJT BEN

(Filippiekhez írt levél 4:10–20)

Isten szükségünket betöltő gazdagságáról

(Fil 4:18–20 – böjti igetanulmány)

Idén február 22-re esik böjtfő vasárnap, azaz a húsvétot megelőző 40 napos nagyböjt kezdete. Ezen a vasárnapon úrvacsorai közösséget

tartunk jelezve a karácsonyi ünnepkör és a farsang végét, aminek hagyományosan a Megváltó születése feletti örömben kellett eltelnie! Valljuk meg őszintén, mi, reformátusok nehezen kapcsolunk tanításokat és „lelki gyakorlatokat” ehhez a viszonylag hosszú ünnepi előkészületi időszakhoz. Pedig református hitünk megtartotta a böjt elnevezést, hiszen maga Jézus is ajánl egyéni böjtot (Mt 6:17; Mk 9:29).

A böjt a húsvéti ünnep előszobája, egy váróterem, ahol hosszú idő is el lehet tölteni. A hétköznapiakban öntudatlanul is önmagunkkal törődünk a legtöbbet, vannak, akik egyenesen önmaguknak élnek. Jellemző ránk, hogy másokat könnyen kritizálunk, elítélünk, és bosszankodunk, míg magunkat általában nagyvonalúan felmentjük. A böjti időszak tehát felszabadulást is jelenthet a másokkal való törődésre, ahogy az apostol írja a

filippi gyülekezetnek: „Nagy volt az örömöm az Úrban, hogy végre felbuzdultatok a velem való törődésre.” (Fil 4:10a).

Hadd álljon itt egy számunkra kedves történelmi példa református egyházunk életéből is: „Lónyai utcai gimnáziumunknak a „református böjt” volt az anyagi fedezete, amikor is diákok mondtak le a fagylaltról, cselédlányok a mozi-ról az építkezés idején.” (Szénási Sándor: Ünnepeink, Kálvin Kiadó, 2007, 58. o.)

Aki le tud mondani a maga javáról másokért és Isten ügyéért, az azt jelzi, hogy hálás és megelégedett az életével: „Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakás-

ba és éhezésbe, a bővölködéskébe és a nélkülözésbe egyaránt. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” (Fil 4:12–13)

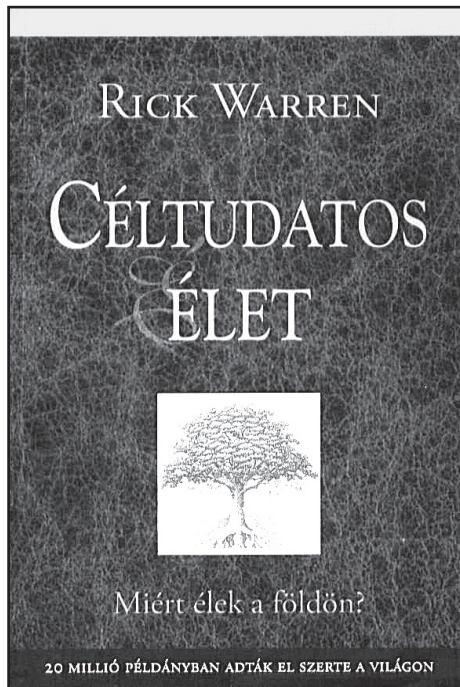
Azaz átvettem az ajándékot, Isten áldásait és meg is akarom osztani másokkal is.

A böjt másik értelme, hogy az ember növekedni akar Isten kegyelmében, és üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében (2Pét 3:18). Meg akar erősödni a hitben és el akarja hagyni, szabadulni akar az életét

megkötöző büntől: „Ez a fajta nem megy ki másként, csak imádság és böjt hatására” – felelte Jézus. (Mk 9:29) Ha távolinak érzed az Urat, nincs erőd, Isten ígéreteiben kezded elveszíteni bizalmadat, akkor te is tarts ilyen Jézus tanítása szerinti böjtot!

„Az én Istenem pedig befogja tölteni minden szükségeteiket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel a Krisztus Jézusban. A dicsőség pedig Istenünké és Atyánké örökkön-örökké.” (Fil 4:19–20) Ámen.

Berze János lelkész

Böjti olvasmány

Rick Warren – Céltudatos élet (The Purpose Driven Life, KIA 2004.)

Miért élek a földön? Életünk csak akkor nyer értelmet, ha igazodunk Isten személyesen ránk szabott tervéhez. A 40 napos lelki gyakorlat segít ezt a tervet a mindennapok gyakorlatába átültetni. Győzelmes a keresztyén életünk, vagy csak erőlködés? Rick Warren könyve mérföldkő a keresztyén életben. Ha az életünk értelmét keressük, nem magunkra kell néznünk, hanem Istenre, a Teremtőnkre, akinek célja van az életünkkel. Ha tisztában vagyunk

Isten személyesen ránk szabott tervével, a keresztyén életünk nem küszködésről és erőlködésről fog szólni, hanem világos döntésekről, amelyek következményeit az örökkévalóságban is érezni fogjuk. A könyv egy 40 napos „lelki utazást” kínál fel, amelyet ha végigcsinálunk, életünkben jelentős változás állhat be, jobban igazodhatunk Isten tervéhez.

(forrás: http://www.goodnews.hu/product_info.php/keresztyen-elet-warren-rick-celtudatos-elet-p-725)

Hagyományainkhoz híven idén is megtartottuk a **Suliváró foglalkozásokat** az iskolánk iránt érdeklődő nagycsoportos óvodásoknak. Február minden hétfőjén játékos foglalkozásokon ismerkedtek a gyerekek az iskolás élettel: kipróbálhatták az iskolapadot, megismerkedtek a leendő tanító nénikkel és a leendő osztálytársakkal.

Az érdeklődő szülők számára igazgatói tájékoztatót tartottunk, bemutattuk iskolánk sajátosságait. Somogyi László nagytiszteletű úr

Suliváró a Talentum Református Általános Iskolában

kezdő áhítatából megtudhatták a szülők, miben más az egyházi iskola, mint az állami. Erre az alkalomra a *Szívünk-lelkünk* iskolaúj-ság külön kiadvánnyal jelent meg, mely honlapunkon olvasható, sze-

rettel ajánljuk elolvasásra.

Azok számára, akik valamilyen okból nem tudtak részt venni a foglalkozásokon, nyílt órákat tartunk március 24–26-ig 7.40–10.00 óráig, ahol további lehetőséget kínálunk az iskolánk életébe való betekintésre.

Az iskolai beiratkozás időpontja április végére várható, a pontos részletekről időben tájékoztatjuk az érintetteket. Addig is szeretettel ajánlom a leendő elsős tanítónők suliváró gondolatait.

Szanyó Gáborné igazgató

A LEENDŐ ELSŐS TANÍTÓK BEMUTATKOZÁSA

Laki Zita

Általános iskolai tanító, református hittanoktató, német nyelvtanár szakos pedagógus vagyok pedagógiai értékelési szakértő szakvizsgával. Szakmai tapasztalatra Nagykovácsos és Székesfehérváron tettem szert közép- és általános iskolákban. Több gyülekezetben végeztem hittanoktatást. A gyermekek tanítása mellett éveken át részt vettem főiskolai hallgatók gyakorlati képzésében is.

A Talentum Református Általános

Iskolának 2004 óta vagyok tanítója.

Krisztus követőjeként egyformán fontosnak tartom a kicsinyek oktatását és hitbeli, erkölcsi nevelését. Ezt személyes példaadással, következetes módszerekkel, kellő szigorral, kiegyensúlyozottsággal igyekszem elérni. Törekszem arra, hogy tanítványaimmal szeretetteljes kapcsolatot alakítsak ki, illetve hogy ők is szeretettel, tisztelettel viseltessenek egymás iránt.

Új tanévre készültem... Lehetőségem nyílt arra, hogy református iskolában kezdjek tanítani. Új, kihívásokkal teli feladatnak tűnt, egyben hatalmas felelősséggel is járt, hogy az – akkor még – ismeretlen, nemrégiben újraindult intézményben megtalálom-e a helyem.

11 év telt el azóta, de a kihívás és a felelősség megmaradt. Célom, hogy példát mutassak kitartásban, megbízhatóságban, hibáim felvállalásában és az őszinte bocsánatkérésben. Szeretném kreativitásra, nemzeti öntudatra, rendsze-

*Szabóné
Veres Hajnalka*

rességre nevelni a rám bízott diákokat. Jó lenne, ha a rend szeretete belülről fakadó igényükké válna. Fontosnak tartom, hogy gyermekeink – a jövő nemzedéke! – megtanulják egymást elfogadni, becsülni, szeretni, s meglássák saját és (ember)társaik életében a Krisztustól kapott talentumokat.

Életem egy fontos fordulópontján feladatot kaptam: „Úgy ragyogjon a ti világgosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Máté 5:16)

Gyermekek a templomok padjaiban

Óvodásainkkal nagy-nagy szeretettel és örömteli szívvel készülünk minden alkalommal, amikor családi istentiszteletre érkezünk a templomba. A kis műsor, amivel vallást igyekszünk tenni nyiladozó „kis” hitükről, sokszor hetek „kemény” munkája... ugyanakkor bizonyágtétel egy hosszú folyamatról, az Istenhez vezető útjuk első lépéseiről. Nem minden esetben „szereplés” csupán, amivel odaállnak az Úr asztala elé, van olyan gyermek, aki már a maga kicsi életében meg is éli, amiről bizonyágot tesz.

A mindennapok során törekszünk arra, hogy ne csak a bibliai történeteket, lelki énekeket, kötött imádságokat ismertessük meg velük, hanem igyekszünk evangélizálni is a gyermekek között. Szeretnénk, ha minél hamarabb belekapaszkodnának Isten Igéjébe, azon munkálkodunk, hogy vonzóvá tegyük számukra saját példáinkon, életünkön keresztül Isten követését.

Nagyon jó lehetőség a szülők számára, hogy az istentiszteletekkel párhuzamosan gyermek-istentisztelet folyik Isten gazdag áldásával, de bátorítom őket, hogy érdemes néha-néha szoktatni a gyerme-

keket arra, hogy milyen a templomban lenni. Tanítsuk meg nekik együtt, hogy mit illik és mit nem, járjunk előttük mindannyian jó példával, hogy megtanulhassák, hogy az istentiszteleteknek rendje van, mutassuk meg nekik, hogy mi hogyan tiszteljük meg Istent. **„Aki pedig megbotránkozta egyet e kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélyébe vessék.” (Mt 18,6)**

Remek alkalom erre egy családi istentisztelet!

Az igazság megfogja a gyermek szívében, és felnőttkorára beérik. Ha a gyermek az órán odafigyel tanítója szelíd hangjára, még Luther is válhat belőle, az igazság lelkes hirdetésével felrázhatja az egész világot.

Senki se vesse meg a fiatalságot, és ne gondoljuk, hogy nem fontos. Én az első sorban adok nekik helyet.

Ők a világ jövője. A múlt nem tudunk változtatni, a jelen a szemünk előtt múlik el, de reményiségünk a jövőben rejlik. Kérlek, adjatok teret a gyermekeknek... (Charles Spurgeon: Jöjjetek gyermekek)

Tudom, sokszor legyintenek erre felnőtt testvérek, mondván ez nem nekik való, úgysem értik. Nos, a tapasztalat nem ezt bizonyítja. Egy ilyen családi istentisztelet után áhítaton megkérdeztük a gyerekektől, hogy mire emlékeznek, az egyik gyermek kérdésünkre dióhéjban összefoglalta az istentisztelet lényegét, felnőtteket megszegényítően. Ez csak egy példa volt a sok közül.

Dwight L. Moody híres amerikai evangélistáról mondják, hogy egy evangélizáció után valaki megkérdezte tőle, hogy Isten megáldotta-e az alkalmat.

– Igen – felelte.

– Meg is tért valaki? – akarta tudni az érdeklődő.

– Igen – válaszolta Moody. – két és felen tértek meg.

A másik jót nevetett a válaszon és megjegyezte:

– Tudom, mit akart mondani. Két felnőtt és egy gyermek.

– Egyáltalán nem – felelte Moody.

– Két gyermek és egy felnőtt.

Hányan tértek meg azon az estén? Hárman.

Hány életet menthetett meg az Úr? Két és felet.

A két megmentett élet azoké a gyermekeké volt, akik fiatal korban tértek Krisztushoz, és egész életüket az ő szolgálatában élhették le. A fél élet pedig a felnőtté, aki eddig a világban élt, és csak utolsó idejét adhatta Jézus Krisztusnak.

(Sam Doherty: Miért hirdessük az evangéliumot a gyermekeknek?)

„Vigyázzatok, hogy ki ne ejtsetek a szátokon rosszindulatú szót Krisztusban fiatal testvéreitek ellen. Jézus nagyra becsüli drága bárányait, hordozza őket, és felszólítalak téged, aki mindenben Uradat követed, hogy ugyanolyan szeretetet tanúsíts az isteni család kicsinyei iránt.”

(Charles Spurgeon 1886. október 17-i prédikációjából)

Nem feledkezhetünk meg róla, hogy a mai gyermekekből lesz a holnap egyháza, a jövőn ma kell

munkálkodnunk, ez a befektetésünk egyszer majd megtérül.

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltásotok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa.” (Mk 10,14)

Abban a kiváltságos helyzetben vagyok, hogy nagyon sok gyermekimádságot hallok nap mint nap. Hallva őket, hogy milyen őszinte hittel, szívből jövően imádkoznak, úgy gondolom, **az Úr igazán bennük gyönyörködik!**

Róthné Izabella

Hadd vezessenek egy gyermeket

– ismeretlen szerző –

Uram, én nem kérek,

Holmi láttató, szép részt

Munkádból,

Fényes megbízást, nagy tisztességet.

Add, hogy megfoghassak egy kis kezét,

Engedj vezetnem egy kis gyermeket

A keskeny, jó úton, mely

Hozzád visz el.

Kis hangot adj, tanítani imára,

Két csillogó szemet, mely rád figyel.

Más ékességre nem vágyom, Uram,

Csak taníthassam egy kicsinyedet.

Nem kérem, hogy majd részem ott legyen

A bölcsék, nagyok, híresek helyén

Csupán hogy beléphessünk csendesen

A kapun át: egy kisgyermek, meg én.

Észrevehető ajándék

Presbiteri bizonyágtétel

Januárban kora este munkából hazafele, fáradtan sorba állok a tejes autóra várakozva az utcán.

Az autó már 10 percet késett. A többiek morgolódnak, panaszkodnak az időjárásra. Milyen rossz ebben a havazásban élni, közlekedni... Biztos ezért késik a tejes is.

Közben fölfelé nézek... Lassan ocsúdok a fáradságból... Elkápráztat a lámpák fényében a sok kisebb-nagyobb hópehely. Hálásan veszem észre, hogy a havazásra panaszkodókra is hull a hó, amit én már ajándéknak látok. Igaz, ezt ők nem veszik észre vagy nem is akarják észrevenni, csak panaszkodnak rendületlenül...

Egyszer csak nagyobb pelyhekkel kezdi szaporázni a hó. Hirtelen kibuggyan belőlem: „Nézzék, mi-

lyen szépen esik a hó!”

Erre témát váltanak, ők is ecsetelik a havazás szépségét és jó oldalait. Alig vettük észre, hogy közben megjött az autó. Én is elindultam haza a gyönyörűvé vált havas utcákon. Magam mögött hagyva a fizikai és szellemi fáradságot, könnyedén vittem a máskor nehéznek érzett táskákat, mert úgy éreztem, megajándékozott engem az Úr ezen az estén. Átéreztem azt is, hogy minden, aki, ami körülöttem van, Isten ajándéka. Örültem, hogy észrevettem a havazást mint az Ő ajándékát.

Eszembe jutott az is, hogy az Isten nem csak az időjárásban ajándékozott meg, hanem emberek által is. Jó volt azt érezni, amikor kaptam az ajándékokat...

Vajon sikerült-e valamit továbbadnom a családomnak, a gyülekezetnek, az embereknek ebből az ajándékból? Mikor erre gondolok, bizony nem mindig sikerül úgy szolgálnom feléjük, hogy én is Isten észrevehető ajándéka lennék számukra. Van még miben fejlőd-nöm.

Milyen jó, hogy tart a kegyelmi idő! Most, hogy e sorokat írom: Hálával gondolok arra, hogy a tejes autóra várva el tudtam csendesedni, és az Úrra figyelve észrevehettem az ajándékát, és még jobb lenne, ha én is egyre többször lehetnék a családban és a gyülekezetben ajándék Isten dicsőségére.

Siró Imre

Budai úti területi gondnok

„Arra törekedjünk, ami a békességre és kölcsönös épülésünkre szolgál.” (Rómaiaknak 14,19)

Olvasd el a Bibliából József történetét (Mózes első könyve 37. rész 1-11), és tedd sorrendbe az eseményeket! Ha jól dolgoztál, egy állat nevét kapod megfejtésül! Jó munkát!

Gyereksarok

Összeállította: Tugyi Istvánné Niki

	R	A testvérek kereskedőknek adták el Józsefet.
	E	József különleges álmokat lát, és eldicsekszik vele testvéreinek.
	D	A testvérek hazudnak az apjuknak Józsefről.
	G	Jákób Józsefet szerette jobban, még tarka ruhát is készíttetett neki.
	P	A testvérek nagyon megharagudtak Józsefre.
	Á	A mezőn megragadták Józsefet, és egy kútba dobták.

A SZÉCHENYI ÚTI GYÜLEKEZETRÉS Z SZILVESZTERE

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” /Ján. 3:16/

Ahogy a bibliaolvasó rendünkben 2014 utolsó napján ez az alapige szólt hozzánk, beszélt múltról, jelenről és jövőről, úgy telt gyülekezetrésznkben is az év ezen estéje testvéri közösségben.

Az alkalmat Fehérvári Dávid lelkipásztor áhítata nyitotta. Folytatva a 2013-as év hagyományát, az est gerincét az egymásra való odafigyelés, a testvérek mindjobban való megismerésének igénye adta.

Az Úr gondoskodó kegyelméből közösségünk épülését szolgálta az a játékos ismerkedés, ahol megoszthattuk egymással elmúlt évi hálaokainkat és a jövőre vonatkozó imakéréseinket. Ezen keresztül apró betekintést nyerhettünk egymás próbatételeibe és örömeibe. Megható volt többek között hallani egy asszonytestvérünk gyermekkori karácsonyi történetét, amelyen

keresztül édesanyja szerető gondoskodása rajzolódott ki. Ennek kapcsán érződött drága jó Atyánk szeretete is és Ézsaiás próféta szavait hozta elém az Úr: „*Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkezének is, én nem feledkezem meg rólad!*”

Voltak, akik unoka születésének, sikeres vizsgának, gyermekek sikereinek, állásváltásnak, életük megtartásának és megannyi élethelyzetének tudtak hálát adni a játék során.

A római levélben Pál apostol írja: „*Mert szeretnélek látni benneteket..., hogy együtt bátorodjunk meg köztetek egymás hite által...*”. Megtapasztalhattuk, mennyire hatalmas Istenünk van, aki ma is munkálkodik, kegyelmének nyomai ott vannak sokunk életében.

Áldásokban lehetett részünk az együtt töltött órákért, amelyeket megszínésített Miklós András és Márti hallelujaének-tanítása. A

programok között elfogyaszthattuk azt a rengeteg finomságot, amit a résztvevő testvérek maguk készítettek és közösen feltálaltak.

A hátralévő időben megosztottuk aktuális bizonyosságainkat, majd köszöntöttük egymást a református BÚÉK-kal /BÍZD ÚJRA ÉLETED KRISZTUSRA!/.

A város zajának tompulása után úrvacsorai közösségben lehettünk 2015 első perceiben.

Cseri Kálmán soraival zárnam a visszatekintést, amit ennek a napnak kapcsán szívemre helyezett az Úr: „*Mi hát a helyes magatartás az év utolsó napján? Őszinte bűnbánat minden hitetlenségünk, dicsekedésünk, önhietségünk miatt. Buzgó hálaadás Isten sok meg nem érdemelt ajándékáért. És annak megvallása, hogy nem a mi kezünk erejében bízunk, hanem egyedül Jézus Krisztus érettünk is átszögezett kezének érdemében és irgalmában.*”

Csepregi Tibor és felesége

„Adj innom!”

Az ökumenikus imahétről

Idén 2015. január 18. és 25. között rendezték meg az Ökumenikus Imahetet, amelynek alapigéje a következő volt: „Jézus így szólt hozzá: »Adj innom!«” (Jn. 4,7). Jézus és a samáriai asszony találkozásának történetével a hét minden napján üzent nekünk az Isten. Az imahét anyagát a Brazil Keresztény Egyházak Nemzeti Tanácsa készítette el.

Ez alkalommal Karsay Eszter lelképásztornak az imahéttel kapcsolatos gondolatait közöljük. (A szerkesztő)

„Az ökumenikus imahét most nem csupán a keresztények és keresztyének egységéért folytatott imádságsorozat, hanem a népek, nemzetek és vallások közötti megbékélésért és kölcsönös megbocsátásért hangzó könyörgés és kiáltás. Annak kell lennie! A gúnyolódás és a gyűlölet szörnyű következményeit tapasztaltuk már az emberiség történelmében. Az erőszakot, a háborút ma már nem igazolhatja sem pénz, sem hatalom, sem ideológia. Azt is tudjuk Jézustól, hogy aki fegyvert fog, fegyver által vész el. Békességre van szükség az egyes emberek és a népek között.

A legrövidebb zsoltár a Biblia legrövidebb fejezete, csak két vers, de világos a mondanivalója: minden

ember és minden nemzet az Istené, ő mindannyiunkat szeret megkülönböztetés nélkül. Az ember hivatása az, hogy Isten képét hordozza a teremtett világban, azaz dicsérje és dicsőítse Teremtőjét. „Dicsérjétek az Urat mind, ti népek, dicsőítsétek mind, ti nemzetek! Mert nagy az ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart. Dicsérjétek az Urat!” (Zsolt 117) Nincsenek kivételezettek, csak választottak. Ábrahámmal Isten szövetséget köt, de nem azért, hogy csak őt szeresse. Nem kedvencének választotta, hanem arra, hogy áldását hordozza. Rajta mutatta be, mit jelent akarata szerint élni. Ábrahám a hívők atyja lett, akivel dicsekedtek a zsidó vallás vezetői is, Jézust azonban nem fogadták el Messiásnak. És Jézus nem fegyverrel, hanem halálával bizonyította, hogy ő Istentől jött Megváltó.

A keresztyén egyházak közeldése nem könnyen indult a

múlt században, és gyakran megtorpanni látszik most is. Nem vagyunk egységesek mi, reformátusok sem, egy gyülekezeten belül is olykor pártoskodás és széthúzás rombol, mint az első keresztyén közösségekben. A felekezetek és vallások közötti párbeszéd és megértés egyik szóvivője, Hans Küng azt írta

A világvallások etikája című könyvében: „Nincs esélyünk a fennmaradásra világethosz nélkül. Nincs világbéke vallásbéke nélkül. Nincs vallásbéke a vallások dialógusa nélkül.” Nem küldetésünk elárulása, ha az erőszakos hittérítésről a szelíd, szeretetteljes hitvallásra és misszióra térünk. Hitünk megvallása úgy hiteles, ha sem gúnyval, sem fegyverrel nem támadunk másra. Tiszteletben tartjuk mások vallását saját hitünk feladása és identitásunk elvesztése nélkül is, ha megvalljuk, hogy nekünk ki és mi a szent, de nem ütünk vissza, ha bántanak. Ez a párbeszéd útja. Ne hagyjuk, hogy elhatalmasodjon az erőszak közöttünk! „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irlalma...” (JSir 3,22)”

Karsay Eszter

Forrás: Reformátusok Lapja, LIX. évf., 4. szám

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat

- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Szilveszteri ünnepség.

December 31-én este 19 órakor az imaházban immár második alkalommal tartottuk meg közösségi szilveszterünket. A nyitó áhítat a Példabeszédek 4, 10–27 alapján szólt hozzánk – vizsgáljuk meg az elmúlt évben megtett utunkat, adjunk hálát, amiért hálát adhatunk, és amin kell, azon pedig változtassunk. Köveszük Isten Igéjét a következő évben is, amely iránytűként mutatja számunkra a helyes utat, és minden féltett dolognál jobban őrizzük meg a szívünket az Istennek. Az áhítatot követően képeket kivetítve megtekintettük az elmúlt év eseményeit, alkalmait, és hálát adtunk azok áldásáért. Majd elfogyasztottuk mindazt, amit szeretettel hoztunk a közös szeretetvendégségre. A továbbiakban közösségépítő játékokban volt részünk, amelyek által jobban megismertük egymást, összekovácsolódott társaságunk és jókat nevetünk. Ezt követően hálát adtunk egyen-egyenként mindazért, ami 2014-ben történt velünk. Éjfélkor elénekeltük a

himnuszt, koccintottunk, és ezután az úrvacsorára készültünk. Az úrvacsora után kis szünetet tartottunk, majd keresztyén activityvel folytattuk az estét. Hajnali négy óra körül ért véget az alkalom.

Nyílt előadássorozat. Január 29-től 31-ig *Kísértéseink* címmel

nyílt előadássorozatot tartottunk. A hősés ellenére sikerült a nyitó alkalmat is megtartanunk, Soli Deo Gloria. Bővebben olvashatnak a testvérek az erről szóló cikkben.

Jövőbeli alkalmaink:

Húsvét hajnali istentisztelet. Április 5-én 5 órakor közösen várjuk és ünnepeljük igékkel, énekekkel és úrvacsorával a feltámadott Úr Jézus Krisztust.

Együtt **Szeretemben Testmozgás** a **Reformátusokkal (ESZTERnap)** május 1-én.

Közösségi játékkal, csoportbeszélgetéssel egybekötött bográcsos vidám nap. Idősek, fiatalok, családok, egyedülállók és minden testvérünk részvételére számítunk.

Jótekonysági felhívás. A maroshegyi imaház felújítására, kibővítésére egy testvérünk festményt adományozott, amelynek megvásárlásával támogatni lehet az imaházat. További felajánlásokat is szeretettel várunk.

További információ:
Ujvári Sándor Csaba
06 30/366-2156

KÍSÉRTÉSEINK

Nyílt előadássorozat Maroshegyen

Evangélizáció volt Maroshegyen január 29–31-ig „Kísértéseink” címmel. Igehirdetőink voltak: Závodi Zsuzsanna veszprémi, Iván Géza enyingi és Nemes Gyula kálozi református lelkészek.

Az Ige a Máté evangéliuma 4. részéből, az 1–11. verséből szólt hozzánk: Jézus megkísértése. Véleményem szerint a legfontosabb

gondolatok ezek voltak:

A keresztyén ember mindennapi életének része a kísértés. A kísértés még nem bűn, hanem egy választási lehetőség: Isten mellett vagy Isten ellen. A kísértés a hitét megélt ember problémája, ugyanis akkor jön, amikor az ember elindul a hit útján. A Sátán nagyon jól tudja, hogy kinek mi a gyenge pontja, és

mindenkit ezen keresztül próbál a halálba vinni. Már a kérdésével is hazudik, legfőbb eszköze a meg tévesztés. Olyat kínál, ami nem az övé. Jézus mondja: „Keressétek először Isten országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadottnak nektek.” (Máté 6:33) A Sátán pedig mivel kísért bennünket?

Amit a reklámokban is hallunk:

Te ezt megérdemled, ez jár neked! Mindazt, amire vágysz, megkaphatod, sőt még többet is! Magasabb életszínvonalat, még több elismerést, hatalmat! Ezzel a Sátán azt sugallja, hogy amit Isten adott, az nem elég. S mit kér érte cserébe? Azt, hogy leborulva imádjuk őt. Isten első parancsolata pedig az, hogy az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj! Ő pontosan tudja, hogy mi a jó nekünk. A Máté 4:1-ben olvashatjuk, hogy maga a Szentlélek vitte ki a pusztába Jézust, hogy megkísértse az ördög. Tehát nem hagyta egyedül. Miniket sem hagy magára az Úr a kísértésben. A legbiztosabb fogódzó, az egyetlen kivezető út az, hogy tudjuk: Immanuel, velünk az Isten. Fontos tudnunk azt is, hogy nincsenek lezárt életek. Az ember holtáig tanul, s mindig visszatérhet Istenhez. Akkor tudunk megmaradni a kísértés idején, hogyha ismerjük az Igét, hűek maradunk Istenhez és imádkozunk. Ezt tanítja az evangélizáció megtanult énekünk

is: „Esdve kérek, jó Atyám, őrizd meg szívem! Néked átadom magam, vedd az életem! Sátán támad ellenem, szívem ne engedd neki soha, sohasem! Esdve kérek, jó Atyám, őrizd meg szívem!”

Már több héttel korábban kezdődött a készülődés, igéskártya-készítés, megtanulandó ének kiválasztása, készülődés a szeretetvendégségre, új emberek meghívása.

Első este az időjárás nem kedvelt nekünk, próbára tette elszántságunkat. A nagy hóesés miatt az igehirdetés fél óras csúszással kezdődött. Azután estéről estére többen lettünk, a záró igehirdetésen már alig fértünk el az imaházban.

Minden este mély átéléssel mondott verset Szabóné Miklós Eszter.

Szombaton a Csomasz Tóth Kálmán Kórus több énekkel is szolgált, és aznap tartottuk a szeretetvendégséget.

Úgy gondolom, hogy akik itt voltak, és hallhatták az Igét, azok már nem tartják igaznak a szállóigévé vált mondást, hogy: „Mindennek ellen tudok állni, csak a kísértésnek nem.”

Az igehirdetések meghallgathatók az albaref.hu weboldalon.

Rezsnyákné Kató Tünde

Könyvajánló

Lukátsi Vilma:

Krisztus középcsatára

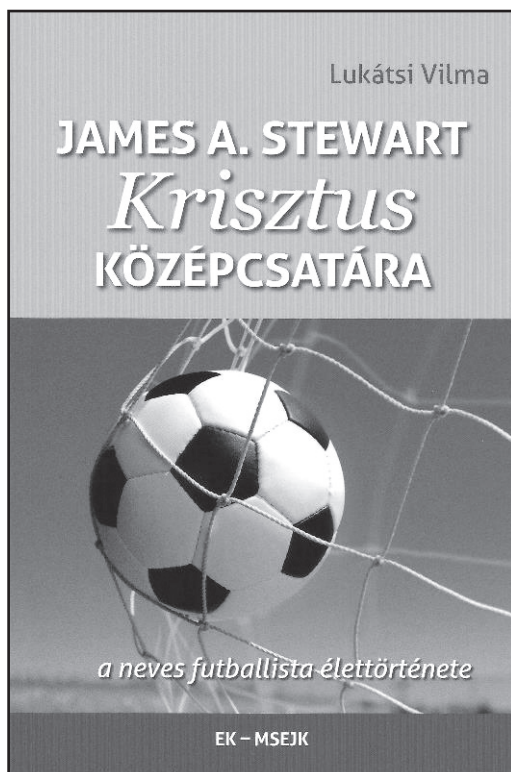
James A. Stewart, a neves futballista élettörténete

„Krisztus középcsatára” – ne ütközzön meg senki a könyv címén, azt gondolva, hogy csupán érdeklődést felkeltő fogást szolgál a mai sportrajongó fiatalok számára! Istennek minden kor számára sajátosan megnyilvánuló kegyelmét fejezi ki.

Figyeljünk oda egy bizonyágtevőre, akinek élete úgy indult, hogy Skócia egyik legjobb középcsatára váljék belőle, de azután – Isten személyesen neki szóló kegyelmét elfogadva – ugyanazzal a friss lendülettel vállalta a küzdelmet Krisztusért!

Isten egyéneket hív el egyéni módon, ezért nem lehet az Ő szolgálait utánozni. Az utolsó tanítványi beszélgetésen a mi fülünknek szinte keményen hangzó mondattal intette az Úr a kérdezőt arra, hogy ne foglalkozzon a másik feladatával, rá csak az tartozik, hogy Őt kövesse. Az Ő szolgálainak hitét kell követnünk, nem a módszereket (Zsid 13,7).

Közreadta: Németh Kornél

„Jézussal egy fedél alatt” – rajzpályázat

A Székesfehérvári Református Egyházközség rajzpályázatot hirdet „Jézussal egy fedél alatt” címmel.

A pályázók köre:

- I. korcsoport: általános iskola alsó tagozat
- II. korcsoport: általános iskola felső tagozat

A pályázat részletei:

Cél: a Székesfehérvári Református Egyházközség céljai között szerepel a maroshegyi imaház felújítása, bővítése. Olyan közösségi teret szeretnénk kialakítani, ahol a felnövekvő nemzedék otthon érzi magát. Vajon a fiatalok milyen épületet, abban milyen tereket, ott miféle tevékenységeket tudnak elképzelni. Reménységünk szerint a gyerekek fantáziája, ötletessége segítségünkre lesz a tervrajz ki-munkálásában.

Formai követelmény: A/4 vagy A/3-as méretű papírlap, síkfelület.

Technika: szabadon választott (digitális alkotásokat is elfogadunk).

Beküldési határidő: 2015. március 29.

A pályázat elbírálásának szempontjai:

Kifejezőkészség, témahűség, ötletesség, bátor színhasználat. Csak eredeti, saját alkotásokat értékelünk. A szakmai zsűri korcsoportonként a három legjobb alkotást részesíti díjazásban.

A bírálóbizottság tagjai:

Fülöp Zoltán és Fülöpné Nagy Melinda építészek, az egyházközség építésügyi gondnoka és felesége, Majzerné Varga Ildikó, a Talentum Református Általános Iskola rajztanára, Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkipásztor (maroshegyi gyülekezettrész).

A pályázat benyújtása: személyesen benyújtható a hitoktatóknak, leadható a gyülekezeti központban. A digitális formában elkészített alkotásokat az ujvari.sandor@albaref.hu e-mail címre várjuk. A kísérőlevélnek tartalmaznia kell az alkotó és iskolája nevét, korcsoportját és telefonszámát és/vagy e-mail címét.

A pályadíj

A szakmai zsűri korcsoportonként a három legjobb alkotást részesíti díjazásban. A képekből hűsvétot követően vándorkiállítás szervezünk a gyülekezet-részekben, amelynek során lehetőség van bárki-nek szavazni a rajzokra. Ez alapján közönségdíjat is osztunk ki. **A nyertesek értékes tárgyjutalomban részesülnek, és a nevük megjelenik a Békeesség újság pünkösdi számában, valamint a gyülekezet honlapján.**

Az eredményhirdetés és a díjátadó alkalmáról és helyszínéről később adunk tájékoztatást.

CSODÁLATOS LELKI ÉBREDÉS(EK)

Az ébredéstörténeti leírások szerint a XX. század elején igény támadt az elmélyült lelki kegyességre. „1903-ban Szabó Aladár, dr. Kecskeméthy István teológiai tanárok és mások megalapították a **Bethánia Egyletet**, és kérték annak felvételét a CE Világszövetségbe. A Bethánia Egylet, bár megalkulásában az említett lelkészek döntő szerepet játszottak, alapvetően mindig laikus mozgalom volt. Igyekezett a CE („Krisztusért és egyházáért”) mozgalomra jellemző

módszereket (evangélizációk, konferenciák, csendesnapok, bibliá-órák, vasárnapi iskolai munka, személyes lelkigondozás stb.) nálunk is meghonosítani. Az egylet célja: a keresztyén könyörülő szeretet gyakorlása és az igazi keresztyén élet felvirágoztatása. A tagok szolgálatra való odaszánását elfogadva az Úr felhasználta őket ébredési gócek (Szabolcs, Borsod, Dél-Magyarország, Budapest és környéke) kialakulásában. A lelki ébredés a 40-es évek végén bontakozott ki

a legerőteljesebben. Ennek hatása volt, hogy a protestáns egyházak a diktatúra éveiben sem sorvadtak el, sőt a fiatalabb generációból is sokan hitre jutottak azóta.” Az I. világháborút követően más egyházközei szervezetek is hasznos lelki munkát végeztek: Pl. Missziói Szövetség, Soli Deo Glória Szövetség (SDG), Keresztyén Ifjúsági Egyesület (KIE) stb. 1938–39-ben egy James Stewart nevű skót (megtérése előtt futballista volt) laikus igehirdető tartott Magyarországon

Krisztushoz hívó evangélizációs szorozatok, amelyeket nagyon sok vágyakozó – Budapesten mintegy 5 ezren – hallgatott. Mintha Isten így készítette volna a lelkeket a nemsokára bekövetkező embert próbáló II. világháborús szenvedésekre. A világháborút követően az evangélizációk még inkább kiterjedt módon folytatódtak egyre több protestáns közösségben.

Az ébredés misszióteológiai megfogalmazásban: „Isten Szent Lelkének olyan kiáradása, melynek hatására aránylag rövid idő alatt tömegek tapasztalják meg Krisztus megváltó hatalmát és szentelik oda magukat Isten országa szolgálatára az egyház közösségében... Az ébredés a hívők megújulását, föléledését, s az Istentől távol lévők megtérését jelenti.” A hitre jutott számára személyesen megtapasztalt valósággá válik az, amiről észbeli ismeretekkel már rendelkezett.

Székesfehérvár és környéke

Feltárási szándékkal beszélgettem az alábbi, a több évtizeddel ezelőtti lelki eseményeket ismerő, illetve átélte testvérekkel azzal a céllal, hogy az akkor nem élt nemzedékek előtt is ismert legyen, Isten hogyan munkálkodott gyülekezetünkben, Székesfehérváron és környékén is. Magától értetődően a teljesség igénye nélkül készült ez a kis írás azzal a kéréssel, hogy akiknek még személyes bizonyágtétele, illetve története van, keressen meg, hogy lehetőség szerint minél nagyobb mértékben és szélesebb körben kerüljenek megörökítésre a történetek és váljanak hozzáférhetővé a jelenlegi és a jövőbeni nemzedékek számára is. Céлом nem egyfajta nosztalgizálás, hanem elsősorban hálaadás mindazért, amit Isten elvégezhetett, reménység szerint jelenleg is, és talán ezután is elvégez, hiszen „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid. 13,8.)

Somogyi Istvánné Lukács Kornélia (1922. március 19-én született Szentgálon)

A **II. világháború előtti** időkről: Édesanyám (Zsebeházi Lídia) 1898-ban született. Rendszeresen templomlátogató volt, szerette az egyházi énekeket. Egy betegségét követően, már mint székesfehérvári lakos kórházba került, ahol a **Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület** tagjai (köztük 1 reformátusra emlékszem: Miklós Mária) meglátogatták, beszélgettek vele és egy ígés lapot – „...lenyúlt a magasból és felvett engem. (Zsolt. 18,17)” – adtak neki. Ettől kezdve rendszeres bibliaolvasóvá vált édesanyám. A Fébé egyesület vasárnap délutánonként 16.00 órától rendszeres összejöveteleket tartott a Gyümölcs, majd a később a Kígyó utcában. Az alkalmakat különböző felekezeti háttérűek látogatták (köztük még néhány zsidó is), így több református is, pl. Klucsik Péter (a '90-es években presbiteri tisztséget is betöltött) anyai nagymamája, Zsigmondné is. Párhuzamosan gyermekalkalmakat is tartottak. 8–9 éves koromban egy 3 napos nyári konferencián is részt vehettem a Fébé piliscsabai diakonissza anyaházában. A körülmények igen egyszerűek voltak: szalmaszákon aludtunk. A világháborús front közeledtével egy menekült hullámmal egyre nyugatabbra kerültünk. A háború vége 1945. május 9-én az ausztriai Sankt Pölten városában ért minket. Édesanyám itt balesetet szenvedett. Kétségbeesésünkben az út közepére állva sikerült leállítanunk egy szovjet katonai teherautót, arra felkapaszkodva a helyi kórházba vitettük édesanyámat, ott azonban sajnálatos módon elhunyt. Ismeretlen helyen temették el 47 évesen. Temetésén nem volt lehetőségem részt venni. A tragédia feldolgozásában segített hitem, és az, hogy édesanyám Jézushoz költözésében biztos voltam. A ha-

zautazás – karon ülő csecsemővel (Nelli lányom) és nővéremmel – igen viszontagságosnak bizonyult a megszálló szovjet katonák között. Több alkalommal megtapasztaltam Isten gondoskodását. Volt, amikor szovjet katonák vettek védelmükbe társaik elől.

Fehérvárra érkezve az újjáépítés nehéz körülményei és a hiányos közlekedési lehetőségek (a Rádió u. 1. alatt laktunk akkoriban) között kezdtük újra életünket, miközben férjemet papírigazolás kiadása címén a szovjet katonai hatóságok elvitték és 3 év 3 hónapos hadifogságra hurcolták a Krím félszigeti Szevasztopol városába. Férjem egyetlen magyar nyelvű olvasmánya az édesanyámtól kapott Bibliája volt. Egy idő után levelezhettem vele. Férjem az addig nem látott kislányunkról, (Dócziné) Nellikéről küldött fényképet megkapta. A fogság letelte után hazaérkezett, így a család egyesülhetett. A diakonissza mozgalom a háború alatt és utána is még egy ideig végezhetette szolgálatát. Sokakat erősítettek és vigasztaltak. Többeket visszatartottak például az öngyilkosságtól. (Sokan vesztették el hozzátartozóikat és vagyonukat.)

Fórizs József (Zámoly, 1932-)

„Ez év februárjában túl vagyok a nyolcvanharmadik évemen. Jól emlékezem a **fehérvári gyülekezet lelki „aranykorára.”** Gondolok itt a **II. világháború utáni csodálatos lelki ébredésre**, amit az Úr adott a magyar protestáns gyülekezetekben. A 40-es évek második felében az áldás elérte a fehérvári gyülekezetet is. A gyülekezetnek kb. 30 fiatal és 40 felnőtt tagja vallotta magát megtért, élő hitű, bűnvalló, bizonyágtévő, hangosan imádkozni tudó embernek. Főleg az ifjúsági csoportban áradt ki az Isten kegyelme és mentő szeretete. A fiatalok vasárnap délutánonként kerékpárra ültek

Incze István segédlelkész vezetésével, és a környező falvakban lévő gyülekezetekben bizonyoságot tettek társaiknak a Krisztusban való új élet lehetőségéről. Református egyházamhoz hű, vallásos fiatalemberként addig is rendszeresen jártam a falu templomába. A fiatalok többsége is az akkor jellemző vallásos közlékör, és egyéb más kikapcsolódás híján is, rendszeres templom- és egyházirendezvénylátogató volt. 1948 szeptemberében Incze István akkori székesfehérvári segédlelkész vezetésével 6–7 székesfehérvári fiatal látogatott Zámolyra, egy bizonyoságtételes alkalomra. Érdeklődve hallgattam őket. Nagy hatást gyakorolt rám, hogy az egyik humorizáló beállítottságú helyi barátom, Balla Tibor nemsokára Krisztus megváltott gyermekének vallotta magát.

1949 májusában gyermekmisszió-vezető-képzést hirdettek meg gyülekezetemben **Alcsútra**, a Bethánia Egylet konferenciatelepére 3 napra, amit Nemezes Mária tartott. A képzés mellett azonban szívhez szóló lelki szolgálatok – igehirdetések, bizonyoságtételek – is elhangzottak **Szikszai Bénitől**, a Bethánia főtákarától, amelyek előkészítették a szívemet személyes megtérésémre, Jézus Krisztus befogadására. A végleges döntés meghozatalakor nagy segítségemre volt Kovács János. Így lettem én is Krisztus foglya, megváltott gyermeke. Negyedévenként ifjúsági körzeti konferenciát tartottunk Fehérváron. Még a legsötétebb Rákosi-időben is megszervezésre kerültek ezek az alkalmak. Igen sok kerékpár állt akkor a parókia udvarán, amikor jöttünk és vettük Isten kegyelmét. Nagyon jól emlékszem, hogy 1952. március 2-án is kerekeztünk Zámolyról a gidresgödörös makadám úton Fehérvárra. Jó idő lévén a nagykabátot a kerékpár kormányára tettük. De nemcsak mi: Sárbogárd, Bicske,

Mór térségéből is jöttek a fiatalok. Ahol a lelkipásztor megengedte, hogy a gyülekezetben szolgáljanak a megtért fiatalok, ott áldást vett a gyülekezet. Ezt követően sok-sok konferencián vehettem részt, illetve a fehérváriak is folytatták szolgálataikat a város környéki falvakban, kerékpárral vagy akár gyalog közlekedve is. Csodálatos ébredést adott Isten Szentlelke mind Fehérváron, mind a környező falvakban. Zámolyon mintegy 20 főre volt tehető a megtért fiatalok száma. A 30–40 fős fehérvári ifjúsági körrel rendszeres kapcsolatot tartottam. Az alábbi nevekre emlékszem: Jó János és felesége, Esher József és felesége, Mária és édesanyja, Szabóné (A néhány éve még közöttünk lévő özv. Esher Józsefné Marika nénitől még én is személyesen hallhattam azt a bizonyoságtételt, amit az '50-es években egy ÁVO-s tisztnek tett Jézus Krisztusról a vonaton. – összeállító) A ¼ évente megrendezésre került ifjúsági konferenciákon és szolgálatokon 1952 őszi katonai bevonulásomig rendszeresen részt vettem. A környező falvak református gyülekezeteibe rendszeresen jártak szolgálni a korabeli fiatalok (Lovasberény, Vereb, Pátka, Sárkeresztes stb.), ami igen élénk, kiterjedt közösségi életről is tanúskodik.

A megtértek, illetve felébredtek hamarosan támadásnak lettek kitéve: A lelki megújulást munkáló mozgalmakat a hatalom elnyomta, az egyesületi formában működő ébredési szervezetek működését 1950-re ellehetetlenítették, így azok kénytelenek voltak beszüntetni tevékenységüket. Az egyházakat is igyekeztek visszaszorítani a templomfalak közé. A sorkatonaság, továbbtanulás és a munkába állások megrikkították a közösségeket. Az Úr megtartó, megőrző kegyelmét azonban az elnyomás időszakában is megtapasztaltam. Feleségemmel a gyermekáldásban

is gazdagon részesültünk. Öt gyermekünk született, akiken Isten gazdag áldása van. Az ismeretségi körömben is áldást vettek a második nemzedék tagjai is: iskolaigazgató, professzornő, táborigazgató, táborigazgató, táborigazgató került ki a soraikból.

1962-től a Kovács Jánosék lakásán tartott házi közösségbe is jártam. (Az 1922-ben született és az '50-es évek elején Pákozdról Fehérvárra költözött Kovács János a háború utáni evangélizációk – Szikszai Béni, Borbély Béla – során jutott hitre. Az alcsúti konferenciákon kapott lángot az ő szíve is, rendszeresen járt oda sok ezer más résztvevővel együtt, amíg a konferenciatelep működhett. Az odautazók sokszor különvonatokat rendeltek. Felemelő látvány lehetett az Úrban örvendező és a vonatokban éneklő sok száz utazó látványa a közbülső állomásokon és a vasúti sín melletti településeken élők számára is. A fehérvári ifjúsági konferenciákon is tevékeny szolgálatot vállalt. 1956. szeptemberében az Úr kezéből vették lakásukat, ezért azt a lelki beszélgetésekre, közösségre vágyók számára nyitottként kezelték és 1957 óta közösségi alkalmak is zajlottak a lakásban. Bibliákat, lelki olvasnivalókat is osztogattak. Külföldi kapcsolatokat is ápoltak. 7 gyermeket neveltek fel. Özvegye, Irma néni elmondása szerint megtapasztalták Isten áldását és őrző kegyelmét is. Évtizedeken át presbiteri tisztséget is betöltött.)

Jelenleg mintegy 15 éve járok a székesfehérvári Kékkereszt Csoport alkalmaira. Az alkohollal nem volt gondom, én a testvéri közösség miatt is járok az alkalmakra. Ugyanis az alkoholtól megszabadult testvérek nagyon szeretik az Úr Jézust. Ezért igen jó közöttük lenni, ugyanis ők új életet kaptak az Úr szabadító kegyelme által. Áldott élmény volt számomra, amikor egy-egy szabadulni vágyó

testvért kísérhettem el Dömösre, az Iszákosmentő Misszióba. Itt két hetet tölthettek el Isten áldásával. Felejthetetlen élmény látni azt, hogy az Úr kegyelme által honnét hova juthattak el az emberek. Mi, segítők is igen sokszor átéltük Isten kegyelmét az életünkben. Azt azonban nem ismerjük, amit az alkoholfüggők élnek át. Hiszen ők hosszú éveken át fogadkoztak, hogy „holnap már nem iszom.” Aztán mégis megitták az első pohár alkoholt – és folytatódott a dolog. Dömösön aztán, vagy akár itthon is, megtörtént a csoda: megszabadultak. E naptól kezdve nem „kellett” tovább inni. Elmúlt a kényszer! Megtapasztalták, amit jól ismert, kedves énekünk így mond:

Füle Lajos: Akkor jön el

*Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha bünné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s a döntésed is végleg megérik,
mert megtisztított az a Vér
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha jobban érdekel
kik ők, akik vetnek, aratnak
s közéjük állsz és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit
akkor jön el az ébredés itt.*

„Mily jó, ha bűntől már szabad, az Úr szolgája vagy. Az bűn szolgája gyáva rab, a Krisztusé szabad.

Amikor a Székesfehérvári Református Egyházközség vezető lelkészt keresett, csoportunk is aktívan részt vett a könyörgésben. Örülünk, hogy Somogyi László nagytiszteletű úr személyén keresztül megkapta a gyülekezet a pásztor is, az áldást is. Tovább imádkozunk, hogy az Úr áldása nyugodjon meg mindhárom gyülekezet részen. Kívánjuk, hogy a gyülekezet hitben járó tagjai által kiáradhasson az Úr áldása a város körüli gyülekezetekre is, mint a régi időkben. Befejezem bizonyágtételemet azzal: *Senki ne féljen az Úr Jézusnak átadni az életét, hiszen Ő a szeretet!* (F. J.)

A hitbeli kitartás egy szép példáját mesélte el úgy 20 évvel ezelőtt Németh Gyula nyug. esperes lelkipásztor egy nagyobb konferencián Magyaralmáson a sok évtizeddel azelőtti időkből.: Az iskolaigazgató mindenáron szerette volna megakadályozni, hogy iskolai hit-tancsoportok alakuljanak. Ezért irodájába zárkózott hosszú órákra, így kívánva távol tartani az ezt kérelmező falubeli asszonyokat. A találékony helyiek azonban fejteni való babot hoztak magukkal, leültek az iskola folyosóján és egészen addig munkával múltatták az időt, fejtették a babot, amíg az igazgató be nem fejezvéen napi munkáját ki nem lépett irodájából.

Székesfehérváron hosszú ideig „70 fős bibliaóras közösség volt” (Bányai László), illetve a presbiterek még Fehérvár szintű családlátogatási kampányt is felvállaltak az 50-es években.

Szétáradó ébredés országszerte

A már említett gócpontokon túlmenően az ébredés csodálatosan szétáradt az egész országban, és kis szálon megjelent még a Dunán-

túl nyugati részein is. Ezt, amerre az életutam vezetett, az alábbiak szerint tapasztaltam:

A téli hónapokban fehérvári gyülekezeti tag lányánál (Gáncsné Bán Márta) tartózkodik a 84 éves Bánné Rózsika néni. Hívó férjével, Laci bácsival 1966-ban költözött Zalaegerszegre. Ott ismerkedett meg Dr. Lendvay Csaba (1926–1989) jogásszal, aki a háborút követő evangélizációk valamelyikén jutott élő hitre. Budapesti lakosként a Bethánia rendezvényeit is látogatta, oda tagfelvételt is nyert. Beállt a szolgálatba. Az '50-es években Zalaegerszegre költözött, ahol a kis létszámú református gyülekezetbe történő beépülését követően kereste a szolgálat lehetőségét mind a gyülekezetben, mind azon kívül. Egy idő után házi közösség alakult a Deák Ferenc tér (akkoriban Marx tér) 3. sz. alatti lakásában. Reformátusokon kívül más felekezeti háttérűeket is felkarolt feleségével, Olga nénival (a körmenyi lelkész lánya volt) együtt. Élete végéig képviselte az evangélium és az ébredés ügyét. Többen jutottak élő hitre közösségében, illetve nyertek felüdülést. Biblicitás, Jézushoz való ragaszkodás, az elveszettekért való aggódó szeretet, nyitottság, egészséges befogadókészség és rugalmasság jellemezte. Szabad idejét szinte teljes egészében a lelki munkának szentelte. Szinte bármikor lehetett tőle lelki beszélgetést kérni. Időnként vendég igehirdetők is szolgáltak nála, ahová meghívta a megye távolabbi részein – Lenti, Dömefölde stb. – lakó hívőket. Ott tanulók, illetve Zalaegerszegen katonáskodók is látogatták házi alkalmait. Az utolsó ilyen lelki felüdülők közt lehetett az összeállító, aki tanulmányait folytatta Zalaegerszegen, illetve Kovács Sándor, aki a biatorbágyi belmissziós szolgálat irodavezetője. Házi köréhez tartozott a 90 évesen is eleven lelkiségű Annus néni, valamint a közösségi

bibliaórákon élénk hozzászóló és imádkozó *Bánné Rózsika néni*.

Munkálkodott egy kis evangélikus közösség is, amely a Bubics család körül szerveződött. Amikor az egyik Bubics fiú hitre jutott, örömeiben sok szomszédot és utcájukban lakót is meglátogatott, hogy bizonyoságot tegyen nekik erről.

A Zalaegerszezen vendégszolgálatot vállalók közé tartozott *Lukács Tóth Kálmánné Emi néni* (192?–1993), aki szintén a háború utáni ébredés gyermeke volt. Pedagógusként a gyermekmunkát végezte Békés megyében. Még az '50-es évek elején is járta titokban a tanácsokat és szolgált nagy örömmel a gyermekek között („Jézus erre jár, Ő a nagy Király” – énekelték csillogó szemmel). Amikor a politikai nyomás miatt már nem lehetett tovább folytatni, Budapestre költözött, beépült a pasaréti gyülekezetbe. Férje halála után minden szabadidejét a misszióknak szentelte. Gépelt, kazettákat másolt, és juttatta el az evangéliumi anyagokat, prédikációkat ahová csak lehetett, illetve ő maga is szolgált ígérel, bizonyoságtétellel és elment mindenahová, ahová meghívták. Nyitott, befogadó, szeretetteljes lelkiség jellemezte. Bármikor kész volt lelki beszélgetésre, imádkozásra. A XI. kerületi Lágymányosi utcai lakása nyitott volt minden lelki érdeklődő számára. Utcán, téren, közlekedési eszközön és telefonon is kihasználta minden lehetőséget az evangélium továbbadására. Egyszer például tréfálkozó véletlenszerű telefonáló hívta fel „itt a telefonbetyár” bemutatkozással. „Itt pedig Jézus Krisztus megváltott gyermeke beszél” hangzott a frappáns, gyors válasz. Ezt követően komoly beszélgetésre került sor, majd személyesen is találkoztak és invitálta a telefonálót az istentiszteletre.

Molnár Lászlóné Irmus néni. Ő is Lágymányosban lakott. Nagyobb méretű lakásán gyakran voltak

30–40 főnyi bibliaórák közösségi alkalmak. Ő is a pasaréti gyülekezet tagja volt. Ő is gyakran járta az országot, bátorítva és erősítve a vidéki testvéreket.

Iványi Tibor metodista lelkész 1 alkalommal hallgathattam Zalaegerszezen.

Farkas Péter egy másik metodista ág győri lelkészeként (ma is él, és vasutas háttérűként a Keresztény Vasutasok egyesületében szoktam találkozni vele Budapesten) is szolgált több alkalommal Zalaegerszezen. Győrtől a gyülekezeti szolgálata mellett a főiskolás fiatalok felé is végzett és talán végez a mai napig is szolgálatot.

Farkas Géza (1934-) evangélikus egyháztag Szombathelyen él, lánya Székesfehérváron lakik családjával. 1950-ben lett az Úr gyermeke Sréter Ferenc evangélikus lelkész (az evangélikus ébredés egyik kiemelkedő igehirdetője volt) szolgálatához kötődően. Hosszú évtizedeket töltött a gyermekmisszióban. A gyermekek között elmondott őszinte bizonyoságtételét közlöm röviden: „Az „50-es évektől egyre nagyobb nyomás nehezedett ránk, pedagógusokra is. A pedagógusi jellemrajzok írása során komoly, az életpályát súlyosan hátrányosan befolyásoló tényező volt az egyházi háttér. A felettesem által elem tett jellemzésben a „templomi rendezvényeket nem látogatja” kitétel szerepelt. Úgy láttam, ezt úgy védhetem ki hallgatólagon, ha a vasárnap délelőtti templomi istentiszteleteket kihagyom, a délutáni imatermi istentiszteletre jártam el. Egy idő után a jellemzésembe „az egyházi rendezvényeket nem látogatja” kifejezés került, ami már teljesen tarthatatlanná vált számomra. Ebbe a nyílt hazugságba már nem mehettem bele, sőt az Úr a megelőző megalkuvásomat is a szívemre terhelte. Bűnbánatot tartottam Megváltóm előtt és bocsánatát kértem. A következő találkozáskor

már kértem főnökömet, hogy a „nem” szót törölje jellemzésemből, így maradt „az egyházi rendezvényeket látogatja” kitétel. Ezután külsőképpen hátratételeket elszenvetve, de lelkileg felszabadultan élhettem, dolgozhattam és szolgálhattam tovább.” 2 évvel később, amikor kötelezni akarták az ateizmus képviselőre a gyermekek és szülők felé, otthagya a pedagógus pályát, és mint fizikai munkás ment nyugdíjba. Lakása lelki közösségi központtá vált Szombathelyen. Időnként vendégszolgáltatók is megjelentek. Többek között az ébredés evangélikus háttérű szolgálói, pl. *Rejtő Mária és Trausch Erzsébet (Liza néni)*, aki az '50-es évek közepén Biatorbágyra költözve elkezdte kiterjedtebb szolgálatát. Hamarosan annyian keresték már fel, hogy minden hónap első vasárnapján csendesnapok, évközben pedig evangelizáló, lelkigondozói csendeshetek beindítására került sor egyre növekvő létszámmal. Isten a nehéz időkben is megőrizte ezt a szolgálatot (a közelben a „Munkásórség” pártállami fegyveres szervezetnek is volt egy épülete) Nagyon sokan szabadultak fel, nyertek új életet, újultak meg, egyes adatok szerint mintegy 150 lelkész is megfordult ott (többek között Papp László egykori örkényi lelképásztor, akivel halála előtt Kondor Katalin rádiós/tv-s újságíró is készített interjút. Papp László élete és szolgálata oly mértékben megújult, hogy Szabó Sándor esperes lelkészünk fehérvári evangelizációs szolgálatra is meghívta a '80-as évek második felében.) és sok ezren mások is. Liza néni szolgálata egyáltalán nem volt „simogató” jellegű. A bűnkérdéssel való nyílt szembenézésre hívott fel, elkerülendő a felületes megtérést. A szolgálat, Liza néni hazaköltözését követően 15 évvel, továbbra is működik. Mára igazi kárpát-medencei szintű magyar „bel”-missziós

szolgálattá nőtte ki magát. (Egyes vélemények szerint „folyamatos, csendes ébredés” történik ott.)

Kálmán Béla (Béci bácsi, 192?–1997)

A háború környéki ébredés lelki gyermeke volt ő is. A Bethánia budapesti összejöveteleit (is) látogatta, majd megtérést követően hamar beállt a lelki szolgálatba is. Székesfehérváron 1994-ben és '95-ben az ifjúsági munkában végzett szolgálatot, 2 alkalommal is vezette a fehérvári fiatalok nyári csendeshetét, amely a bodajki ifjúsági táborban került megrendezésre.

Komoly, hűséges, fegyelmezett volt minden rábízott feladat ellátásában, illetve életvitelében is. Nem volt lelkészi képesítése, de rendszeresen szolgált igével nemcsak közösségi, hanem templomi rendezvényeken is. 3 alkalommal is – 1994 tavaszán a székelyföldi Kézdivásárhelyre, valamint 1995 és 1996 januárjában Mezőpanitra (Marosvásárhely mellett) – elkísérhettem evangélikációs szolgálatára. 1989-ben a Bibliaszövetség alapító és vezetőségi tagja volt haláláig.

Asztalos Zoltán (1926–) nyug. református lelkipásztor.

Az ő megtérése is az ébredési időszakhoz kötődik. A Bethánia szövetségbe a jelentkezést követő szokásos 1 évnyi várakozási idő letelte előtt felvételt nyert. Lelkipásztori szolgálata – kezdetben Debrecenben, majd azt követően hosszú ideig Alsóvadászon, nyugdíjba meneteléig – a lelki ébresztést, Krisztushoz történő hívást, a misszió támogatását célozta. A Bibliaszövetség alapító tagja, annak alelnöke, majd később elnöke is volt. A székesfehérváriak többször is találkozhattak vele, ugyanis a '90-es évek elejétől többször is járt Fehérváron a „Liebenzelli Misszió” – Molnár Mária Külmisziói Alapítvány elnökeként vetített képes lelki élménybeszámolót tartva

a külmiszióról. 1994 novemberében egy 4 napos evangélikációs sorozatot is tartott a Széchenyi úti templomunkban. Rövid tartalmi idézet az evangélikációból: „1944 őszén a front elérte Debrecent is. Menekülthullám indult nyugat felé a közeledő szovjet csapatok elől. Egy édesanya is sietett a vasútállomásra ölében ruhákba bugyolált csecsemőjével, hogy elérje az utolsó vonatot. Egyszer csak észrevettem, hogy üres ruhacsomót fog, a kisbaba valahol kicsúszott. Kétségbeesetten kereste, de sehol sem találta. Nem ilyen a mi „keresztény” életünk is? A forma, a külsőségek megvannak, de a lényeg, maga Jézus hiányzik az életünkből? Kereszténynek (= krisztusi emberek) vagyunk mi egyáltalán?”

Jelenleg Hajdúszoboszlón él feleségével, Toókos Ildikóval (Édesapja a Gyulafehérvár melletti Vajadon született nemesi családban. Zoli bácsi életrajza a „Kipótoltsz tendők”, felesége és felmenőinek életrajza az „Azokkal időzöm, akik másszor voltak” c. könyvekben olvashatók.) és családjának más tagjaival.

Istennek még sok más égő lelkű lelkészi és nem lelkészi (egyetemes papság) szolgálója tevékenykedett országszerte.

A helyi lelkipásztorok – Bódás János, Bányai László, Szabó Sándor – szolgálata nem tárgya jelen, az évtizedekkel ezelőtti időszak tényfeltárását megkísérlő írásnak, hiszen azt a gyülekezet ismerheti, de hálaadás Istennek mindazokért a lelki kincsekért, amit rajtuk keresztül osztott szét.

A cikk célja elsősorban a hálaadás, hiszen közel 100 évre visszatekintve felis-

merhető Isten megújító kegyelme, ahogy különbözőképpen, de újra és újra meglátogatta a gyülekezetet. A másik cél, hogy az elődök és hitbéli példamutatók életén felbuzdulva minél többen járuljunk a kegyelem királyi székéhez irgalmaságot nyerni és kegyelmet találni (Zsid.4,16. szerint).

A Bethánia Szövetség 100 éves megalapításának évfordulóján, 2003-ban megemlékező rendezvény megtartására került sor az egykori konferenciatelepnek ott-hont adó alcsúti völgyben, majd a helyi gyülekezetben. A résztvevők, köztük Katona János korábbi alcsúti református lelkész és néhány fehérvári is, hálát adtak Istennek a korábbi áldásokért. Megfogalmazódott az a vágy és imádságos kérés is, hogy az Úr látogassa meg kegyelmével ismét egyházait, élessze újjá a lelkeket, adjon ismét ébredést, ahogy tette azt korábban is. Legyen meg mindenben az Ő akarata!

Ha a fentiekkel kapcsolatosan további bizonyágtétele, története van, kérem, keressen.

Lejegyezte, összeállította:
Németh Kornél
(presbiter)
06/20-390-1456

Bódás János: A prédikáció

*Csodálatos a prédikáció,
– gúnyolhatják –, itt Istené a szó!
S ha belülről látnád a szíveket,
elállna akkor a lélegzedet:
Van megszállott, ki rázza láncait,
Van Saul, akit égi fény vakít,
Van, ki most döbben rá, hogy elveszett,
s riadtan keres egy mentő kezét,
van gúnyos, konok, lázadó, pogány,
van ki a végső ítélettől retteg;
de van, kinek csillag gyúl homlokán,
mert szívében Krisztus most született meg.*

Szűkített missziói naptár 2015.

Dátum	Esemény	Nap	Időpont (Óra)	Gyülekezetrész / helyszín
Február				
2015. 02. 20–22.	30–40-es kör hétvégéje	péntek–vasárnap		Pontosítás alatt
2015. 02. 28.	Presbiteri lelki nap	szombat	9:00	Gyülekezeti Központ
Március				
2015. 03. 01.	Bibliavasárnap: a perselypénzek a bibliakiadást támogatják	vasárnap	10:00	Budai u., Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 03. 07.	Az Institutio új fordításának aktualitása, bemutatása (Dr. Buzogány Dezső)	szombat	15:00	Gyülekezeti Központ
2015. 03. 08.	Családi istentisztelet (CSIT): Olajfa óvoda (nőnap)	vasárnap	10:00	Budai út
2015. 03. 14.	Missziói nap, evangelizáció előkészítése	szombat	09:00	Gyülekezeti Központ
2015. 03. 15.	Akadálymentes istentisztelet: a Down világnap alkalmából (Az ezredéves iskola műsorával)	vasárnap	10:00	Budai út
2015. 03. 22–25.	Evangelizáció: Bódis Miklós hátszegi lelkipásztor	vasárnap–szerda	8:30, 10:00, 18:00	Széchenyi úti templom
2015. 03. 28.	Húsvéti kézműves készülődés: családi délután	szombat	15:00	Budai út
2015. 03. 29.	Budai úti zenés esték (1): Virágvasárnapi zenés áhítat, honvéd helyőrségi zenekar	vasárnap	15:00	Budai út
Április				
2015. 03. 31–04. 02.	Húsvéti bűnbánati alkalmak	kedd–csütörtök	18:00	Gyülekezeti Központ
2015. 04. 03.	Nagypénteki úrvacsorás istentisztelet	péntek	18:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.,
2015. 04. 05.	Húsvét hajnali istentisztelet	vasárnap	5:00	Maroshegy
2015. 04. 05–06.	Húsvét: úrvacsorás istentiszteletek	vasárnap–hétfő	8:00, 9:00, 10:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 04. 05.	Húsvét I.: feltámadás istentisztelet a Budai úti urnatemetőben	vasárnap	17:00	Budai úti urnatemető
2015. 04. 10–12	Biztos Szikla Klub és konfirmandus ifjúsági hétvége	péntek–vasárnap		Pontosítás alatt
2015. 04. 17–19	Ifi hétvége (ún. munkás hétvége, azaz szombat délután a fogadó gyülekezetet segítenénk kétkezi munkával)	péntek–vasárnap		Pontosítás alatt

2015. 04. 19.	Családi istentisztelet	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 04. 19.	Férfi délután	vasárnap	15:00	Budai út
2015. 04. 25.	Hittanos nap, kirándulás	szombat		Pontosítás alatt
2015. 04. 25.	Felnőtt konfirmációs vizsga	szombat	16:00	Gyülekezeti Központ
2015. 04. 26.	Felnőtt konfirmáció	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 04. 26.	Budai úti zenés esték (2): a Musica Bella ifjúsági vonószenekear koncertje	vasárnap	17:00	Budai út
Május				
2015. 05. 01.	ESZTER-nap (Imaház)	péntek	9:00– 16:00	Maroshegy
2015. 05. 03.	Anyák napja	vasárnap	8:30, 9:00, 10:00	Budai u., Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 05. 09.	Női délután	szombat	15:00	Budai út
2015. 05. 14.	Áldozócsütörtök	csütörtök	10:00 és 18:00	Széchenyi úti templom, Maroshegy
2015. 05. 16.	Konfirmációi vizsga: szeretetvendégség a Gyülekezeti Központban	szombat	16:00	Széchenyi úti templom
2015. 05. 17.	Konfirmációi istentisztelet: fogadalomtétel	vasárnap	10:00	Budai út
2015. 05. 20–23.	Pünkösdi bűnbánati alkalmak	szerda– szombat	18:00	Gyülekezeti Központ
2015. 05. 24–25.	Pünkösöd: úrvacsorás istentisztelet (magyar református egység napja)	vasárnap– hétfő	8:00, 9:00, 10:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 05. 24.	Pünkösöd I.: úrvacsorás szórvány-istentisztelet a börgöndi kápolnában	vasárnap	15:00	Börgöndi kápolna
2015. 05. 25.	Pünkösöd II.: úrvacsorás istentisztelet, konfirmandusok első úrvacsorai közössége	hétfő	10:00	Budai út
2015. 05. 31.	Gyermek-istentisztelet (Szentháromság vasárnapja) és Családi és sportnap (közös ebéd)	vasárnap	10:00	Budai út
2015. 05. 31.	Családos nap (gyerekek, szülők együtt), istentisztelet, programok, versenyek	vasárnap	10:00	Széchenyi u., Gyülekezeti Központ
Június				
2015. 06. 07.	Hittanos tanévzáró istentisztelet	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 06. 14.	Közös ifjúsági istentisztelet (és kerti sütögetés)	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 06. 16–19	Nyári gyülekezeti gyermekfelügyelet (meghirdetve pünkösdtől)	K–P	7:30	Gyülekezeti Központ
2015. 06. 22–26	Gyülekezeti hittanos napközis tábor	H–P	7:30	Gyülekezeti Központ

2015. 06. 29–07. 03.	Nagycsaládosok gyermekei és hátrányos helyzetű gyerekek napközis tábora	H–P		Maroshegy
Augusztus				
2015. 08. 03–08. 08.	Gyülekezeti többgenerációs nagytábor	H–Szo		Sátoraljaújhely
2015. 08. 27.	Missziói naptár aktualizálása	csütörtök	19:30	Gyülekezeti Központ
2015. 08. 28.	Közös ifjúsági tanévkezdő alkalom: kerti sütögetés	péntek	17:00	Széchenyi úti udvar

TÖBBGENERÁCIÓS TÁBOR SÁTORALJAÚJHELY, 2015. AUGUSZTUS 3–8.

„Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.” (Zsoltár 63,4)

A Talentum Iskola és az Olajfa Óvoda szülői munkaközössége és gyermekeik, illetve gyülekezetünk aprajánagyja együtt készül a Zemplén egyik legszebb pontján elterülő Várhegy Üdülőbe. Külön medence, saját kistemplom és egy új óvodaépület gazdagítja a gyönyörű, fenyvesekkel tarkított üdülő területét. Idén nyárra az egyik pavilon átalakul menedzser hotelé, ahol akár valódi szállodai körülmények között is lehet nyaralni. De az egyszerűbb elszállásolás is közel 300 személy számára kínál – magányosok és családok számára is kényelmes – fürdőszobás elhelyezést, s emellé finom, házas ételeket egész héten át. A város és festői környéke pedig kalandparkkal és többféle turistacsalogató élményforrással biztosít maradandó emléket minden odalátogató számára. (www.zemplen.hu/varhegy/)

Mi persze nem csupán, nem elsősorban nyaralni szeretnénk. **Az együtt töltött hét kiváló alkalom arra, hogy hitben, szeretetben, egymás jobb megismerésében növekedjünk**, amelynek gyümölcseit itthon kamatoztathatjuk majd. Tudatosan bátorítunk és hívunk olyan szülőket is nagy szeretettel, akik nem tartoznak gyülekezeti közösséghez, hiszen ilyen közletről nem találkozhatnak máshol azzal, mit jelent a valóságban keresztyénként élni: enni, inni, játszani, gyermeket nevelni vagy éppen kikapcsolódni. Sok érdekes dolog derül ki rólunk (pl. hogy a presbiter, sőt a lelkész is ember...), s közben életszerűvé válnak olyan fogalmak, mint keresztyén öröm, bocsánatkérés és valódi megbocsátás, egymás terheinek felvállalása stb.

Bízunk mindenkit, hogy tervezzen szabadságot augusztus első teljes hetére (még akkor is, ha közben megtudtuk: augusztus nyolcadika munkanap lesz sajnos), mert ha eljön, maradandó élménnyel lesz gazdagabb!

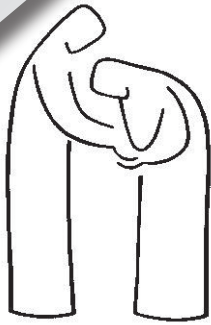
A gyakorlati tudnivalókról előzetesen most csak ennyit: Augusztus 3-án, hétfőn délután lesz a tábornytás. Akik vonattal utaznak, azokat délelőtt külön busszal szeretnénk eljuttatni a Keletibe, hogy Budapesten ne okozzon gondot a tömegközlekedés. Innen közvetlen gyorsvonatok indulnak Sátoraljaújhelyre, ahol szintén külön buszokkal és autókkal tudjuk megoldani az üdülőbe szállítást. A külön buszok fejenként 1.500 Ft-ot, a vonat teljes áron – hétfőn a Keletitől indulva, majd szombat reggel közvetlen járáttal Székesfehérvárig visszaérkezve – pótjeggyel együtt 10.500 Ft-ot igényel. (Ebből jönnek le az egyéni, illetve családos kedvezmények: 33-50-90%)

A részvételi díj hétfő vacsorától szombat reggelig fürdőszobás szobában 0–2 éves korig ingyenes, 2–14 éves korig (pontosabban a most nyolcadikos korosztályig) 13.450 Ft; a többieknek 26.900 Ft-ba kerül. (A menedzser hotelben történő elhelyezés még 10 ezer Ft-ot igényel.) Az IFA felnőttek esetében térítendő, öt éjszakára összesen 1.500 Ft/fő. Aki ifjúsági szálláshelyet kér (innen a fürdőszoba és a WC az épületen kívül érhető el) annak 14 éves korig 11.000 Ft, azon felül 21.900 Ft (+IFA 18 éves kortól) kell számolnia. (Egyébként 14 éves korig a részvételi díj tényleges költségét a gyülekezet és a HRSZ alapítvány jelentős összeggel támogatja.)

Szeretettel hívunk és várunk felnőtteket, ifjakat és gyerekeket mind az óvodából, mind az iskolából és a gyülekezetből! A jelentkezéseket az intézményekben a vezetők koordinálják, a gyülekezetben pedig május–június folyamán tervezzük lebonyolítani. Sokan imádkozunk azért, hogy ez a hét áldott, testi-lelki felüdülést és megerősödést jelentsen minden kedves résztvevő számára!

Somogyi László

LELKI- GONDOZÓI SAROK

Lelkigondozás és spiritualitás

A lelkigondozás „lélekápolás”: találkozás, kapcsolat, kommunikáció a másik ember segítése, vigasza, bátorítása céljából. A lelkigondozáshoz hozzátartoznak a spirituális elvárások, „az volna a feladata, hogy a maga módszereivel az egyes ember földi, e világi életében lelki, szellemi horizontot nyisson meg, méghozzá a megfelelő időben, s anélkül, hogy a bekebelezési szándék legcsekélyebb gyanújába keverednék”. A lelkigondozó nem üres térben, magára hagyatva mozog a „senki földjén”, a lelkigondozásnak mindig van spirituális síkja, mely az Istenre és a közöttünk lévő kapcsolatra vonatkozik. A spirituális kapcsolat a lelkigondozást kérő, az Isten és a lelkigondozó között történik. [...]

A lelkigondozói beszélgetés érzékelhető spirituális pontjai: A lelkigondozói beszélgetésben vannak olyan pontok, amikor az ember meghaladja saját problémáit, és átkerül a transzcendens síkra.

A türelem, a figyelem, az együtt-lét és a várakozás a keresztyén lelkigondozás alapja, nem intervenció vagy terápiás eljárás, hanem alapvetően lelki tartás, a hit beállítottsága. A lelkigondozói spiritualitás egyik alapigéje: „Legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra” (Jak 1,19). A hallgatás művészet, a „csendben mindig történik valami”. A növekedés zaj nélküli folyamat, a csend „belülről és felülről” is megcsendül. Fontos várni, állhatatosan kitartani, jelen lenni a másikkal, türelemmel figyelni, a „várakozás a lelkigondozás spirituális alapgesztusa”. A spiritualításra időt kell szánni, szeretet nélkül nem megy, a sietség és a gyors megoldásokat javasoló technikák hátráltatják. A mélylélektan az életproblémák transzcendentális meghaladásának négy fázisát különíti el. A lelkigondozói beszélgetésre fókuszálva, a gyakorlatunkra nézve fontos figyelembe vennünk a következőket:

1. *Megérintettség, az észlelés kezdetének, a befogadásnak az előérzete:* A szív mély rezonanciája, a mindig is benne lévő most kezdi jobban hallani. A beszélgetés egy pontján megtörténhet, hogy valaki hirtelen elhallgatva azt mondja: „Ez most nagyon mélyen érintett. Nem tudom még, mi lesz belőle, de mintha ez lenne az, amire szükségem van.”

2. *A megoldódás, a befogadás fázisa:* Amit sejtett, azt most meg is érti. Elárasztja az öröm, a hála, a boldogság érzése. A beszélgetés folyamatában hirtelen kimondja: „Aha! – erről van szó!” „Amit mindig is tudtam, de most jutottam el igazán addig, hogy el is tudjam fo-

gadni, ez megnyugtat, békességem van.” „Most vagyok önmagam.” „Megtaláltam azt, amit tudtam – ezt kerestem.”

3. *Szétsugárzás:* A benső jó tartalma szétárad az ember életében, és elkezd beépülni a gondolataiba, cselekvéseibe. Csendesen áthat mindent, és az ember törekszik a megőrzésére. Olyan feladatokba vág, amelyek elvégzésére addig nem volt képes, most bátran nekilát. A párbeszédben érezhetjük a mély pillanatot, a beszélgetés légköre is friss lesz, a segítségkérő új erőre kap. Az addigi tehetetlen cselekvés mozgásba lendül, az illető terveket kezd szövögetni, és nemcsak végiggondolni hajlandó a következményeket, de végig is akarja és tudja vinni elképzeléseit.

4. *Megéhezés:* Az élmény lecsengett, az ember újból elkezd keresni, vágyakozni. Elsődlegesen fel akarja idézni a pillanatot, de közben rájön, hogy ez nem tőle függ. Aki spirituálisan előre tud lépni az életében, az utána már arra törekszik, hogy valamilyen módon gondozza önmagát.

A lelkigondozói folyamatban a nagy felismerések után mindig van visszaesés, kibillenés, a kérdések általában így jönnek elő: „Eddig jó volt, de most nem tudom, mi történik, valahogy ismét meg kellene találni a nyugalmamat.” Ilyenkor tehetjük fel a kérdést arra nézve, hogy mi történt, mi volt ebben az ő része, és mi az, ami ezt meghaladja, mert „nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Róm 9,16).

Tóth János: A lélekápolás forrásánál. (részlet) In: Embertárs, 2013./3. 226-230.

„A Lélek gyümölcse viszont: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Ezek ellen nincs törvény.”

Gal(5:22-23)

Gondolatok a házasság hete alkalmából RAGASZKODNI EGYMÁSHOZ

Ez a gondolat ma a közgondolkodástól idegen, mintha ki lehetne cserélni a házastársat is, mint a kinőtt vagy megunt ruhát.

A szüleimtől kapott ékszerhez ragaszkodom, nem azért, mert szép, hanem mert ők adták, akiket szeretek. A páromhoz is azért ragaszkodom, mert Isten ajándéka ő.

Amihez ragaszkodom, arra vigyázok, ápolom és gondozom. Aki ragaszkodik az autójához, az kíméletesen bánik vele, idejében szervizelteti, tisztán tartja. „Nekem nincs nyugati autóm – mondta egy barátom –, de van egy jó csehszlovák túrabakancsom. Anynyira ragaszkodom hozzá, hogy nemcsak gondosan tisztogatom, hanem úgy teszem el, hogy semmi se nyomja, még a fűzőjét is megigazítom.”

A jó bakancshoz akkor is ragaszkodik az ember, amikor éppen sáros. A páromhoz is mindig ra-

gaszkodom, akkor is, amikor nem kellemes. Sőt akkor van igazán szükség a ragaszkodásra.

A ragaszkodás=végleges, nyilvános és törvényes elkötelezettség egymás mellett. Az „élettársi” közösségből éppen ez hiányzik. Azon a „papíron” múlik? – Igen, azon is. Ha vállaljuk egymást, akkor vállaljuk a nyilvánosság és a törvény előtt is – végleg.

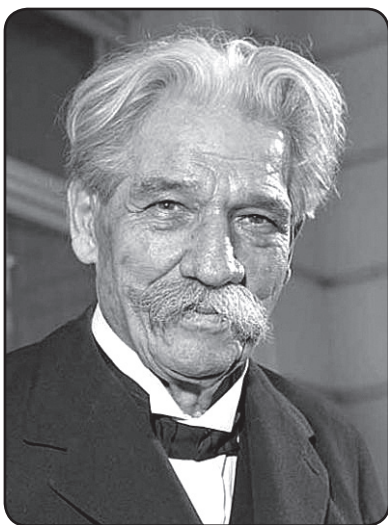
Válságos időszakban a sátán válásra biztat. De gondoljunk arra, hogy két összeragasztott papírt

szét lehet ugyan választani, de legálább az egyik megsérül közben.

Ha házasságot az *unalom* fenyegeti, légy kreatív a kapcsolatban, ebben nyilvánuljon meg ragaszkodásod. Ha a *csábítás veszélyezteteti*, keményen állj ellen az ördögnek; ha a párodatt ingatta meg, keresd: mit nem adott meg neki, imádkozz érte és légy megbocsátó. Minden *konfliktushelyzetben* légy képes energiabefektetésre a megoldás érdekében!

A házasság Krisztus és az egyház kapcsolatának a kiábrázolása, ezért érvényes rá a szőlőtő és a szőlővessző példázata is: a vesszőt szorosán és tartósan oda kell kötni a tőhöz, hogy megeredjen, – így válhat a házasság élő szervezetté. Ha ez megvalósul az életedben, megtapasztalod: nem az eleje a legjobb.

Dr. Pálhegyi Ferenc:
Keresztén házasság (részlet)

ALBERT SCHWEITZER

Ahogy a jó magyar nyelv a kedves, szimpatikus személyiségeket, legyen az bár nem magyar kötődésű, csak magyarul, Schweitzer Albert-ként szerette.

Schweitzer Albert 140 esztendeje, 1875-ben, január 14-én szü-

letett Kaysersbergben, kevésbé azután, hogy a Német Birodalom annektálta Elzászt. Ez az esemény a későbbiek során nagyon jelentős eseményeket hordozott magában. A szülői házában az elzászi „alemann” nyelvjárás mellett a francia nyelv is jelen volt, Albert az irodalmi németet a középiskolában tanulta meg.

A család apai ágon Svájcban származott, még a XIV-XV. században, a csendes kis hegyi falu, Liebenzell mondja magát a család őshazájának. Múzeum is őrzi itt a Schweitzer család – egyben Albert Schweitzer – emlékét. (Innen a

Schweitzer – Svájci családnév.)

Gyermekkorát Gunsbachban töltötte, ahol édesapja protestáns lelképásztor volt. A jó hallású és a zenére fogékony gyermek kilencéves korától a parókia orgonáján játszott. A középiskolát Mulhouseban végezte, ahol 1893-ban érettségizett. A családi hagyományt folytatva, de nem atyai kényszerre a strassburgi egyetemen kezdett tanulni teológiát és filozófiát, Párizsban pedig Charles-Marie Widor orgonaművésznél, a Saint-Sulpice katedrális orgonistájánál orgonát. Az „orgonát tanult” nem félrefogalmazás,

mivel nemcsak az orgonajátékot tanulta meg, hanem az orgona szerkezetét, építésének módját, technikai részleteit is, későbbiekben mindezeket tudta hasznosítani. A történelem torz játéka, hogy Gunsbach, Mulhouse, Strassburg egyaránt Elzásszal a Német Császársághoz tartozott, de a határok átjárhatósága miatt nem okozott semmi gondot német és francia iskolába járni – még egy időben sem –, amennyiben a diák bírta a nyelveket. Majd 3 éven keresztül folytatta filozófiai és teológiai tanulmányait Párizsban és Berlinben. Ez utóbbi városban doktorált filozófiából 1899-ben. Disszertációjának címe *Kant vallásfilozófiája a Tiszta ész kritikája és a Vallás az értelem határain belül esszéik alapján*. 1901-ben írta meg teológiai disszertációját *Az utolsó vacsora különböző, egymástól eltérő, újjáébredési történelmi értékelésének kritikai bemutatása* címen s melyet 1906-ban publikált. Tübingenben 1913-ban jelent meg átdolgozott kiadása *A Jézus-élet-kutatás története* címmel. 1902-ben habilitált evangélikus teológiából (*A messiási titok és Krisztus szenvedésének misztériuma*), majd docensként működött az egyetemen és a Szent Miklós templom lelkészeként szolgált. Ő volt az, aki megáldotta Theodor Heuss, a későbbi (első) NSZK-államelnök házasságát. Közben zenei tanulmányait is folytatta, 1905-ben jelent meg Johann Sebastian Bach című műve franciául, 1908-ban pedig egy új, német nyelvű Bach-monográfiát adott ki.

A politikai és vallási eszméi szembeállították kollégáival: a németbarát lelkészek nem kedvelték benne a liberálist, míg a liberális lelkészek nem kedvelték benne a németet. Mindennek a tetejébe 1912-ben feleségül vette Helene Bresslout, Harry Bresslau zsidó történész lányát.

Huszonöt évesen elhatározta, hogy harminc éves koráig a gyakorlati teológiában, mint lelkész szolgálja Istent, de harminc éves kora után, a párizsi evangélikus misszió önkéntes orvosokat kereső felhívására orvosként akar Isten rendelkezésére állni.

1905-ben, 30 évesen orvosi tanulmányokat kezdett Lüttichben (Liège). Csak a kormány külön engedélyével tudta ezt megtenni, mert már a strassburgi egyetem docense volt. 1912-ben avatták orvossá. 1913-ban írta meg orvosdoktori disszertációját. 38 évesen és három diplomával a tarso lyában indult el Afrikába, annak is a „fekete-Afrika”-nak nevezett területe őserdeibe.

A kirendelő misszió által meghatározott helyen, a francia Egyenlítői-Afrikában, a mai Gabonban 1913-ban kórházat alapított. Itt kezdődtek az előre nem várt események: a francia hadsereg már 1914-ben, az első világháború kitörésekor házi őrizetbe vette őt és feleségét, mint ellenséges németeket. 1917-ben Schweitzeréket kitoloncolták Afrikából, nem kellett az „ellenségtől” a kórház, a sok nyomorult ember gyógyítása, fegyvertáborba internálták. Franciaországban (Bordeaux, Garaison, majd St. Rémy de Provence). 1918 júliusáig tartózkodtak a táborokban. Önéletírásaiban emlékezik a próbatételekre, a sok nélkülözésre, de nem volt benne semmi harag a hatalmasságok iránt, Isten kegyelmében bízott a család. Az internálás idejét arra használta fel Schweitzer, hogy kidolgozza etikai álláspontját, melynek központi gondolata a következő: „Élni akarok, de mások életének tiszteletben tartása mellett” (*Az élet tisztelete*). A háború végén visszatértek az immár Franciaországhoz csatolt Elzászba. Ismertsége, jóakaróinak közbenjárása hozzásegítette, hogy viszonylag

hamar megkapta Schweitzer és felesége a francia állampolgárságot, újra a Szent Miklós templom lelkésze lett és a strassburgi kórházban orvosasszisztensként kezdett dolgozni. Nathan Söderblom svéd püspök közbenjárásának köszönhetően Schweitzer előadásokat tartott Svédországban etikai meggyőződéséről, az élet tiszteletéről. Mellette még orgonahangversenyeket adott és hanglemefelvételeket készített, a bevételekből fizette vissza adósságait, illetve gyűjtött pénzt az őserdei kórház újjáépítéséhez, mert a megkezdett munkát nem akarta félbehagyni.

Schweitzer barátai a nagy kántornak, orgonistának egy trópusokon is használható, remek miniorgonát készíttettek és adtak ajándékba, amivel a kórházában gyakorolhatott, kísérhette az istentiszteletek énekeit.

Schweitzer 1924-ig Európában maradt, majd visszatért Afrikába, ahol újjáépítette és berendezte kórházát, alkalmassá téve több ezer afrikai beteg fogadására, akik közül háromszáz leprás volt. Odaadó munkája „díjazásaként” elnyerte a bennszülöttektől az „Oganga”, avagy Nagy Fehér Várászló megtisztelő címet. Gyakran visszatért Európába, hogy előadásokat tartson és orgonakoncerteket adjon, amelyekkel a pénzügyi háttérrel biztosította orvosi munkájához.

A Pál apostol misztikája, az Indiai gondolkodók világszemlélete, és az Élet tisztelete című könyveivel vált világszerte ismertté az 1930-as években.

Senki nem gondolta volna, hogy a történelem megismétli önmagát. A második világháború megelőző években (1939-től) nem akadályozták a fekete-afrikai munkáját, de szinte hermetikusan lezárták a világtól. 1939–1948 között Lambarénében maradt családjával, mivel a háború miatt nem

volt módja visszautazni Európába. 1948-ban tért vissza ismét, felesége, aki súlyos beteg lett, már nem követhette vissza, ő az európai hátszínigot biztosította, amíg ereje engedte. 1948 után folytatta az oda-vissza utazást egészen haláláig.

A második világháború utáni időkben számos kitüntetésben részesült. 1952-ben Nobel-békedíjat kapott. Az ünnepségen mondott beszédében elutasította a háborúkat, amikor Rotterdami Erasmust idézte: „A háború mindannyiunkat elembertelenít”.

A lelkesi hivatását az orvosi mellett haláláig gyakorolta, hisz' a kórháznak, melyet alapított, épített, fejlesztett Lambarénében, nem-

csak orvos-mindenese, hanem lelkigondozója, papja is volt. A kórháza dolgozóit maga választotta ki, képezte a környék bennszülötteiből használható munkatársakká. Orvos munkatársait a nemzetközi orvosmisszió gyűjtötte és rendelte ki, így lehettek a debreceni egyetemről, Szegedről is orvosok, akik néhány évet szolgáltak Schweitzer mellett Lambarénében. Debrecenben volt szerencsém egy orvossal beszélgetni, aki két évet szolgált a „nagy fehér” mellett, saját bevallása szerint élete meghatározó, hitet erősítő, legnagyobb élménye, tapasztalata volt.

Orgonajátékának még a hallgatása is felejthetetlen élmény volt.

Emlékszem, a 60-as évek elején a Petőfi Rádióban a rádiós istentiszteletek után mindig orgonajátékokat közvetítettek, Schweitzer Albert előadásában. Még a zeneileg nem annyira csiszoltak is szótlánul függtek a rádió hangszóróin. Sok esetben a Schweitzer-muzsika többet jelentett, mint a békepapi igehirdetés.

Leánya, Rhena Schweitzer-Miller (1919–2009) humanitárius tevékenységet folytatott.

Albert Schweitzer Lambarénében, szeretett kórházában hunyt el 1965-ben. Ebben az évben, szeptember 4-én lesz halálának 50-ik évfordulója.

Pétervári Imre

Anyakönyvi hírek

2014. 12. 24–2015. 02. 19.

Megkereszteltük:

Huszár Olivért, Kadlicskó Tímeát, Karácsony Kristófot

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

Baritz Mihályné sz. Bárány Julianna, 84 éves,
Bensicz Imre, 86 éves,
Dr. Bernáth Imre, 96 éves,
Bognár Mihályné sz. Újszászi Julianna, 76 éves,
özv. Fekete Mihályné sz. Forgács Julianna, 79 éves,
Füle Ella, 79 éves,
Fülöp Gézáné sz. Kovács Erzsébet, 89 éves,
Heteyi Éva, 90 éves,
Katona Lászlóné sz. Sági Zsófia, 86 éves,
Kerék József, 84 éves,

Kertai László, 67 éves,
Dr. Kovács Ferencné
sz. Kiss Ildikó Klára Ágnes, 80 éves,
Kováts Zoltánné sz. Kabai Irén Éva, 61 éves,
Mukrányi Jánosné sz. Bogárdi Mária, 79 éves,
Mukrányi János, 84 éves,
Nagy György, 65 éves,
Papp Ferencné sz. Gasparcz Erzsébet, 75 éves,
Pipellán János, 86 éves,
Szaller Lászlóné sz. Horváth Teréz, 88 éves,
Szőke László, 76 éves

testvérünket. Imádkozunk a gyászolókért.

Gyökössy Endre: ÍGY SZERESD GYERMEKEDET!

Tedd a Bibliádba ezt a levelet, szülőtestvérem, s ha gyermekedért imádkozol, ne felejtkezz el azért könyörögni, hogy hited soha meg ne rendüljön a gyermek Atyjában, akié gyermeked, a teremtés és a megváltás jogán, akinek célja van vele – s veled. S hogy megértsd azt a célt, amit Ő tűz ki gyermeked elé – és nem te.

Hogy hosszútűrő türelmed soha el ne fogyjon gyermekeddel szemben. Hiszen Ő is eltűr téged. Hogy tudj újrakezdeni, el nem fogyó szeretettel szeretve!

Hogy tudj várni! Várni és újra várni: a megfelelő pillanatra a nevelésben. Olyan türelemmel, ahogy az Atya várakozott a tékozló fiúra.

Hogy mindig megtaláld az Ő segítségével a megfelelő szót és cselekvést minden alkalommal, s éppen akkor, amikor kell! Hogy ne mondj, cselekedj se többet, se kevesebbet, mint kell. Nem később és nem előbb, mint amikor kell.

Hogy soha ne ingadozz az Igében, ha szól gyermeked felől!

Hogy mindig megtaláld a megfelelő büntetést s elkerülhessed azt, ami nemcsak többet árt, mint használ, de amit Ő sem cselekednék!

Hogy tudj megbocsátani kevés szóval, vagy szó nélkül – bocsánatért esdve és bocsánatot nyerve.

Hogy adjon Isten elég időt gyermekedhez, s te ezt az időt ne használd másra. Hogy megismerd őt legalább úgy, mint földedet, állataidat, szerszámodat.

Hogy a gyermek hibáit elsősorban magadban keresd, mert majd' mindig büntársak vagyunk, hiszen tőlünk örököl, lát, hall, és les el mindent.

Hogy nevelés közben – te is ne-

velődjél. Ha kell, gyermeked által. Mert mindig az a nevelő gyermek és szülő közül, aki közelebb van Krisztushoz. S nemegyszer a gyermek áll, ér közelebb Őhöz.

Hogy megismervén a gyermeket örömmel, evangéliumhirdető szülője legyél. Mert az evangélium örömhír. Csak így emelheted át testi-lelki nehézségein. Csak így gondol majd rád szeretettel, akkor is, ha már nem leszel e testben.

Hogy a hosszútűrő türelem és szeretet mellé adjon megértő tapintatot, hogy megérezzed: fájdalomszerzésre nem szabad fájda-

lomszerzéssel, dacra dühvel, neveletlenségre gorombasággal, szívtelenségre hidegséggel válszolnod. Mert a hasonló csak fokozza a hasonlót, míg a szeretet felold. Az öröm: gyógyít. A jószág: fölemel. Mert Jézus is így cselekednék!

Hogy mindig le tudd győzni magad, amikor úr akarsz lenni az Úr helyett. Hogy bálvány ne légy otthonodban. Hogy soha el ne felejtse: Néki növekednie kell, neked pedig alábbszállnod.

Hogy vegye el a kaszárnyahangot és beszédet, hogy megtanulhass Jézustól röviden, világosan, melegen, szívvel beszélni gyermekeiddel.

Hogy gyakran legyen erőd az 1. Korintusi levél 13. fejezetében leírt szeretet himnuszának mérlegére tenni szülői szeretetedet, mert ez az Ige. Jézus azonnal megmondja az így kérdezőnek: hol a baj. De azt is – újra és újra –, hogy a mi nevelésünk elsősorban: szolgálat. Mégpedig mentőszolgálat. Oda mentés az Orvoshoz, Jézushoz, aki meg is tudja menteni gyermekünket. Erre és az örök életre, velünk együtt.

Forrás:

Keresztyén Nevelés 1996/1

Ahol ránk Jézus vár

Valami mindig vár.

*Hol munka, lárma, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme, harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások és szenvedések,
hol csend, csend, csend...*

Kívül?

Vagy bent:

Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.

Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.

*Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben, és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.*

Mindenütt mindig vár,

de százszorosán vár ránk – a csendben!

Túrmezei Erzsébet

Nyitott napok, nyitott előadások!

Bódis Miklós lelkész az erdélyi Hátszegről

Minden érdeklődőt szeretettel várunk a sorozat alkalmaira

2015. március 22-én, vasárnap 10 órától a Széchenyi úti Református Templomba!

A sorozat még aznap este 6-tól, majd hétfőn kedden és szerdán este szintén 6 órától folytatódik.

Ne hagyja ki, nem érdemes!

A program:

Vasárnap 10:00 óra:	A Fatia Negra.....Luk.19,1-10
Vasárnap 18:00 óra:	Miért Naámán?.....Luk.4,27
Hétfő 18:00 óra:	Megállni előtte.....Zak.3,1-6
Kedd 18:00 óra:	Kenyerek és viharok.....Márk 8,8-21
Szerda 18:00 óra:	Hogyan talál, amikor visszajön?..... Luk.18,8

"....Hogy mindenképpen eljuss a halálból való feltámadásra."
Fil. 3,11

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján
 délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgálók felkészítése

Hétfő:

16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat
 segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhet hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18:00 Presbiteri bibliára
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18:00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliájára

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliára

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliára (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)

Péntek: 17:00 Konfifi

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 19:00 Fialat nők köre

Szombat: 18:00 Fialat felnőttek (Ex-Aktívifi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliájára a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
 az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliára az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliára

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
 (ovisoknak és kisiskolásoknak külön csoportokban)

Szerda: 15:00-17:00 Hivatali órák

18:00 Szabadság Krisztusban hitmélyítő csoport

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

17:00 Játéksarok

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesznie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid beosztott lelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István